

[Finansministeren.]

for små opsparingsbeviser, dels vil folk med lavere indkomster næppe være i stand til at nedsætte forbruget. Selvom merudgiften som følge af de nye afgifter ifølge sagens natur er ret små for sådanne mindre indtægter, kan der være tale om følelig merbelastning. Det er derfor foreslået, at der til alle forsørgere med en lavere indkomst end 4 000 kr. udbetales et kontant beløb på 40 kr. om året. Endvidere modtager ældre ikke-forsørgere med samme lave indkomst 20 kr. årlig, forsåvidt de får nedslag i deres ansatte indkomst i henhold til ligningslovens regler herom. Endelig foreslås den fælleskommunale indkomstskat formindsket med en halv snes kroner for ikke-forsørgere med tilsvarende lavere indkomster. De kontante udbetalinger vil årligt ialt beløbe sig til ca. 13 mill. kr., hvortil kommer ca. 3 mill. kr. til skattelettelse.

Det er med nogen betænkelighed, at forslaget om en kontant udbetaling fremsættes, men det har ikke på anden måde været muligt at fritage disse skatteydere for byrder ved de ny afgifter, da kun en del af dem svarer indkomstskat til staten eller den fælleskommunale udligningsfond.

Virkningen af de foreslåede bestemmelser vil blive, at der gives kompensation til alle alders- og invaliderentemodtagere og dermed ligestillede.

Også familier med børn vil som før nævnt blive berørt såvel af mælketilskuddets bortfald som af de foreslåede nye afgifter. Det er derfor foreslået, at børnetilskuddene for de to kommende år forhøjes med et beløb, der højst kan andrage 34 kr., og som for størstedelen af indkomstgrupperne vil udgøre 26—30 kr. pr. barn. Udgiften hertil vil blive ca. 29 mill. kr.

Det er særlig af partiet venstre anført, at børnetilskuddene hører til de tilskud, hvorpå der kan spares. Det er vanskeligt at forstå en tankegang, hvorefter udgiftsbesparelser skulle opnås på bekostning af familier med børn. På den anden side betragter heller ikke regeringen den indkomstgraduering, hvorefter børnetilskuddene uddeles, som særlig lykkelig. Den er resultat af et forlig, som blev indgået under den tidligere regering. Når der ikke er foreslået ændringer heri, må det ikke tages som

udtryk for, at regeringen er uvillig til at forhandle herom.

Sparebeviserne lyder på beløb fra 40 kr. til 280 kr., der — bortset fra dødsfald eller varig bortrejse til udlandet — tidligst vil blive indfriet den 1. april 1962. Fra dette tidspunkt tilbagebetales lånet, således at en tiendedel af skatteyderne får deres sparebeviser indløst hvert år. Hele lånet vil på denne måde være tilbagebetalt den 1. april 1971. Beløbene forrentes på den måde, at et sparebevis f. eks. på 80 kr. pr. 1. april 1962 ved udtrækning tilbagebetales med 100 kr. Beviser, der udtrækkes senere, tilskrives yderligere rentebeløb, og ved den sidste udtrækning, altså i 1971, vil det nævnte oprindelige sparebevis på 80 kr. blive indfriet med 150 kr. Forrentningen er således godt 4½ pct., og sparebeløbet og de påløbne renter er fritaget for både formue- og indkomstbeskatning.

Sammenfattende kan man sige, at gennemførelsen af lovforslaget vil betyde, at befolkningen gennem det løbende forbrug af de afgiftspligtige varer deltager i en fælles opsparing. Det sker imidlertid på en sådan måde, at de, der forbruger mest, betaler mest til opsparingen, medens opsparingsbeløbet indenfor hver indkomstgruppe er uafhængig af forbruget. Ordningen vil således virke som en præmie på opsparing.

Udover den ny omsætningsafgift foreslås samtidig en række af bestående afgifter forhøjet. Jeg skal kort omtale disse.

Tillægsafgiften af benzin, som i øjeblikket udgør 5 øre, foreslås forhøjet til 20 øre. For at bevare balancen imellem omkostningerne ved de forskellige trafikarter stilles der som tidligere nævnt samtidigt af ministeren for offentlige arbejder forslag om at forhøje godstaksterne på jernbanerne, ligesom vægtafgiften af dieseldrevne biler foreslås sat i vejret. Det samlede provenu af disse forhøjelser vil blive godt 110 mill. kr., hvoraf ca. 95 mill. kr. på benzin.

Endvidere foreslås tolden på kaffe forhøjet med 1 kr. pr. kg. og tolden på te med 1 kr. 30 øre pr. kg. Da kaffepriserne i øjeblikket er faldende, skulle der ikke være større risiko for prisstigning. Provenuet af disse afgiftsforhøjelser vil beløbe sig til henimod 30 mill. kr.

I forslaget til lov om forskellige forbrugs-